

Парубець А. О.

II курс, ФММ,

група УМ-31, НТУУ «КПІ»

Науковий керівник: Стецюра К. О.,

викладач НТУУ «КПІ»

Призначення студентського самоврядування у контексті становлення особистості студента

У процесі всього навчання людина соціалізується, навчається приймати рішення і вирішувати проблеми. Тому основною метою створення студентського самоврядування (далі – СС) є формування умов самореалізації студентів в інтересах особистості, суспільства і держави. Першим самоврядним органом, що був створений 22 грудня 1992 р., був Студентський парламент Київського університету ім. Т. Шевченка. За час незалежності України СС зазнало широкого розвитку у всіх вишах країни і зараз функціонує на такому ж рівні як ректорат та деканат ВНЗ. Переваги СС беззаперечні, адже були доведені у процесі його історичного розвитку, однак ми спробуємо визначити і його негативний аспект.

«Студентське самоврядування - це форма самоорганізації студентів, механізм представництва й відстоювання своїх прав, можливість самореалізації, самостійна діяльність студентської громади з реалізації функцій управління вищим навчальним закладом» [1, с. 6].

Розвиток українського СС має свою історію. Дослідники стверджують, що воно бере свій початок з Києво-Могилянської академії, де студенти організовувалися у братства, призначали секретаря, котрий вів облік пожертвувань і видатків на різноманітні соціальні заходи братств. Законодавче ж закріплення СС відбулося 5 вересня 1996 року з виходом Положення про державний вищий заклад освіти. Вивченням СС, історії його розвитку, впливу на студентів, внутрішньої структури займалися такі дослідники як Артем Михайлюк (координатор спілки ініціативної молоді), Тимур Нагалецький (керівник проекту «Всеукраїнська мережа студентських громад»), Романцова Олександра (автор статей «Органи студентського

самоврядування», «Права органів студентського самоврядування», «Всеукраїнські організації студентського самоврядування») та інші.

Основними завданнями СС є захист прав та інтересів студентства, сприяння їх науковій, навчальній, творчій діяльності, поліпшення умов проживання та відпочинку студентів, сприяння працевлаштуванню випускників ВНЗ, співробітництво з органами СС інших ВНЗ, пропаганда здорового способу життя, запобігання вчиненню студентами правопорушень тощо [2].

СС допомагає молодій людині визначитися із життєвою позицією; навчитися формулювати свої принципи та пріоритети і доносити їх до громади; розвиває комунікативні якості студента за рахунок постійного спілкування із колегами і вміння проводити зібрання, наради, конференції, що є обов'язковою частиною самоврядування; особа здобуває лідерські якості, здатність впливати на інших, навчається керувати великими групами людей, вести їх за собою. Оскільки така діяльність носить безоплатний характер, студент навчається самопожертві заради отримання результату, роботі на суспільних засадах для задоволення інтересів громади. Молодий керівник звикає нести відповідальність за довірених йому людей, оскільки він представляє їх інтереси, і відповідати за свої вчинки та рішення.

Можна виділити наступні етапи соціалізації студента шляхом участі у студентському самоврядуванні: спілкуючись із старшими наставниками, студентами-активістами та спостерігаючи за активним життям університету, у студента з'являється бажання також спробувати себе у ролі активіста і внести свою лепту у громадське життя; студентом виконуються перші важливі доручення, з яких і починається його входження до касти активістів; за умови досягнення успіху на попередньому етапі, молодій людині доручають важливіші завдання, враховують її думку на загальних зборах, починають орієнтуватися на неї як на лідера; зайнявши стійкі позиції повноправного члена колективу СС студент саморозвивається, самовиховується, розбудовує управлінські вміння і навички, краще розуміється на діяльності організованих структур [3; с. 8].

Одночасно ми можемо виокремити негативні сторони СС. По-перше, це великий об'єм роботи, що потребує багато часу та сил. Студент, який не вміє правильно розставляти пріоритети і планувати свій час, може зіпсувати успішність.

По-друге, це серйозна відповідальність і вимагає відповідно серйозного підходу. Якщо людина вирішила займатися цим для розваги, вона не впорається з покладеними на неї обов'язками. По-третє, член студентської спілки повинен розуміти, що він представляє усе студентство цього вузу, тому він має діяти в інтересах інших та для їх задоволення.

Отже, СС необхідне для розвитку лідерських, організаційних якостей студента як майбутнього керівника, корисних внутрішніх характеристик як самостійність, відповідальність, комунікабельність, творчість, допомагає реалізувати себе, визначитися із життєвими принципами, відчутти себе корисним у виконанні загальноважливої суспільної справи. Проте самоврядування вимагає відповідної віддачі, самопожертви, дисциплінованості. Тому перед вступом до лав активістів необхідно зважити свої сили.

Список використаних джерел:

1. Студентське самоврядування для «чайників» / [Безноєва А., Бершацький Д., Гуменний М. та ін.]; під редакцією Михайлюка А.: - ВМГО "Молодий рух" Всеукраїнська мережа студентських громад, 2005. – 60, [6] с.

2. Закон України «Про вищу освіту» [Електронний ресурс] : від 01.07.2014 / Верховна Рада України. – Київ, 2014. – Режим доступу: URL : <http://vnz.org.ua/zakonodavstvo/111-zakon-ukrayiny-pro-vyschu-osvitu>

3. Сопівник Р. В. Студентське самоврядування як форма виховання лідерських якостей студентів / Сопівник Р. // Збірник наукових праць. – 2012. – № 2 (49). – С. 8.